

právem ve smyslu §u 81 j. n. a §u 307 obč. zák., jelikož žalobci nepřísluší k sporné nemovitosti vůči každému a bez ohledu na osobu žalovaného (viz Dr. Neumann, Kommentar. k c. ř. s., § 81 j. n., str. 229).

Čís. 5858.

Ručení dráhy (zákon ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák.).

Byla-li u toho, kdo byl poškozen příhodou v dopravě, sice predisposice v chorobě, avšak výbavným jejím prvkem byl úraz a nemoc jinak by třebas nebyla propukla, jest i tato nemoc v příčinné souvislosti s úrazem a zavazuje k náhradě plné škody. Při výměře bolestného dlužno přihlídnouti i k obtížím, jež nejsou čistě duševními útrapami, nelze však hleděti k sociálnímu postavení poškozeného; v úvahu přichází i zmenšená nákupní síla peněz.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, Rv I 1604/25.)

Žalobkyně, choť továrníka, byla poraněna při železniční nehodě, utrpěvši pohmožděnin. Z úrazu vyvinula se u ní Basedova choroba. Žalobě proti eráru o náhradu škody vyhověl procesní soud první stolice potud, že přiznal žalobkyni celé léčební útraty, bolestného pak 12.000 Kč. Odvolací soud k odvolání žalované strany rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného eráru.

D ů v o d y:

S hlediska dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení věci podle §u 503 čís. 4 c. ř. s., není dovolání oprávněno. Nižší soudy zjistily podle posudku znalců, že u žalobkyně byla predisposice k chorobě Basedově, že však výbavným momentem této nemoci byl úraz a že nemoc bez tohoto zevního výbavného momentu třebas by vůbec nikdy nebyla propukla a byla by zůstala latentní. Jestliže tedy úraz a s ním spojený úlek vyvolaly Basedovu chorobu, třebas u osoby k ní predisponované, jest i tato nemoc v příčinné souvislosti s nehodou a zavazuje erár, by podle §u 1 zák. ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák. a §u 1325 obč. zák. nahradil plně škodu touto nemocí způsobenou. Na tom ničeho nemění znalecký posudek, že s hlediska lékařského byla v tomto případě Basedova choroba podmíněna z 50% úrazem a z 50% predisposicí, když byla vyvolána jedině úrazem a když by snad jinak nikdy nebyla propukla. Tvrdí-li dovolání, že by bylo nespravedlivé, by následky choroby byly přičítány jedině úrazu, možno proti tomu uvést, že by bylo ještě nespravedlivější, kdyby žalobkyni nedostalo se plné náhrady jen následkem její predisposice, která by snad byla doživotně zůstala latentní. Tato predisposice k chorobě nemůže tudíž co do bolestného přijíti v úvahu (srv. také rozhodnutí čís. 4952 sb. n. s.). I výše bolestného 12.000 Kč jest přiměřena zjištěné intenzitě a zjištěnému trvání bolesti. Tyto byly následkem úrazu v době od 8. srpna do

23. srpna 1922 prudké; v době od 24. srpna do 9. září 1922 mírnější a vymizely úplně do 15. října 1922. Následkem propuknutí Basedovy choroby měla pak žalobkyně po dobu 3½ měsíce fyzické bolesti a sice jen nepatrného stupně a občasné, ale při tom měla různé nervové obtíže. Tyto obtíže, jak je znalci líčí, totiž slabosti, nevolnost, průjmy, hubnutí, třes rukou, nelze pokládati za čistě duševní útrapy a nutno i k nim při výměře bolestného přihlížeti. I když měřítko pro výši bolestného musí býti objektivní, a nelze hleděti k sociálnímu postavení žalobkyně, jest přiznaná částka přiměřena jak trvání, tak síle bolesti, při čemž právem nižší soudy v úvahu vzaly také zmenšenou nákupní cenu peněz, jak bylo nejvyšším soudem již opětovně rozhodnuto.

Čís. 5859.

V řízení o žalobě o neplatnost manželství není civilní soud vázán (§ 268 c. ř. s.) nálezem trestního soudu, jenž proti předpisu §u 5 tr. ř. si vyřešil sám též předurčující otázku platnosti manželství.

Ohledně formy uzavření manželství v cizině jsou rozhodny předpisy místa, kde sňatek uzavřen. Byl-li jeden ze snoubenců zdejším příslušníkem, stačí, byla-li zachována forma, jakou předpisuje zdejší zákon.

Pokud jest platným manželství, uzavřené v Rusku za války.

(Rozh. ze dne 17. března 1925, Rv I 1942/25.)

Václav A. a Ljuba A-ová rozená K-ová uzavřeli dne 29. července 1918 sňatek v Alexandrově, Vladimírská gubernie v Rusku dle obřadu pravoslavného. Po příchodu do Čech uzavřel Václav A. dne 22. července 1923 církevně u Československého evangelického sboru v Žižkově sňatek s Annou M-ovou. Pravoplatným rozsudkem zemského trestního soudu ze dne 22. prosince 1923 byl Václav A. uznán vinným dvojnásobného manželství podle §u 206 tr. zák. Žalobu Ljuby A-ové, by manželství Václava A-a s Annou rozenou M-ovou bylo prohlášeno neplatným, procesní soud první stolice zamítl. Důvody: Soud, vycházející z názoru, že jak z dalšího vysvitá, § 268 c. ř. s. se na projednávaný případ vzhledem k výmínečnému ustanovení §u 5 třetí odstavce tr. ř. nehodí, vyžádal si ve smyslu §u 271 c. ř. s. od ministerstva spravedlnosti vyjádření, zda první sňatek Václava A-a se Ljubou rozenou K-ovou na Rusi církevně uzavřený jest po zákonu platným, či neplatným, a byl v tom směru ministerstvem spravedlnosti odkázán na jeho sdělení ve Věstníku čís. 75 z roku 1923, podle něhož církevní sňatky uzavřené v Rusku po 20. prosinci 1917 nejsou sovětskou vládou uznávány za platné bez ohledu na státní občanství osob vstupujících v manželství. Takto jest tudíž zjištěno úředně, že manželství Václava A-a se Ljubou K-ovou dne 22. července 1918, tudíž po 20. prosinci 1917 na Rusi církevně uzavřené není platné a že předpoklad zjištěné platnosti tohoto manželství v rozsudku zemského trestního soudu se skutečností jest v rozporu i když z okolností zejména Ljubou A-ovou